RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 121.112 van 30 juni 2003
in de zaak A. 134.364/IX-3739.

In zake : Jacques DUQUE,
wonende te AS,
Nijverheidsstraat 83

tegen :

het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem,
dat woonplaats kiest bij
advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jacques DUQUE op 20 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 februari 2003 van de directieraad van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem om hem de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur - afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor de verzoeker en van advocaat K. GEELEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur - afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is vastbenoemd ambtenaar met de graad van eerstaanwezend maatschappelijk assistent bij het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem

Hij oefent de functie uit van vrijetijdscoördinator en beheerder van de bibliotheek

Hij is ook vakbondsafgevaardigde voor de ACOD.

1.2. Op 4 oktober 2002 formuleert het afdelingshoofd van verzoeker een voorstel om aan verzoeker de tuchtsanctie "afzetting" op te leggen.

Aan verzoeker worden drie (reeksen van) feiten ten laste gelegd. Samengevat wordt aan verzoeker verweten :

- dat hij in een e-mail van 19 maart 2002 in verband met het nazicht van zijn onkostenstaat en steunend op een eerdere e-mail van 12 maart 2002, "lasterlijke aantijgingen" jegens de leidend ambtenaar heeft uitgebracht en blijk heeft gegeven van "een aanhoudende deloyale en niet correcte uitoefening van het ambt";

- dat hij op het intranet zonder toestemming een aantal documenten heeft bekendgemaakt, waarvan sommige "lasterlijke aantijgingen" bevatten;

- dat hij, gebruikmakend van de telefoonaansluiting op zijn bureau, zonder toestemming een draagbare PC die geen eigendom is van de instelling op het internet heeft aangesloten en illegaal muziekbestanden heeft gedownload.

Het afdelingshoofd benadrukt ook "dat het (in deze feiten) ten toon gespreide gedrag en de achterliggende mentaliteit exemplarisch is voor (verzoekers) reeds langdurig disfunctioneren in de instelling" en dat hij "de bevoegde overheid zal voorstellen om de aantekeningen in (zijn) persoonlijk dossier waaruit dit disfunctioneren blijkt, in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de strafmaat conform art. IX.25 van het stambesluit".

1.3. Op 14 november 2002 wordt verzoeker door de leidend ambtenaar gehoord. Hij dient een verweerschrift in.

1.4. Op 28 november 2002 beslist de leidend ambtenaar dat aan verzoeker de tuchtstraf "afzetting" wordt opgelegd.

1.5. Na beroep van verzoeker, oordeelt de raad van beroep voor sommige Vlaamse openbare instellingen in zijn advies van 21 januari 2003 dat het beroep van verzoeker ontvankelijk en gegrond is. Gesteld wordt dat de tenlasteleggingen de zwaarste sanctie niet rechtvaardigen.

1.6. Op 11 februari 2003 beslist de directieraad van het Openbaar Psychiatrisch Centrum Rekem aan verzoeker de tuchtsanctie "ontslag van ambtswege" op te leggen.

De beslissing wordt dezelfde dag aan verzoeker toegestuurd.

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsverplichting, doordat de motieven die in het bestreden besluit worden aangehaald, "ofwel geen steun vinden in de werkelijkheid -alleszins niet afdoende bewezen zijn- ofwel geen tuchtfeiten uitmaken";

Overwegende dat verzoeker in dat kader aanvoert, onder meer, dat de tweede reeks feiten hem worden ten laste gelegd "als syndicaal afgevaardigde", maar dat hij daarvoor, overeenkomstig artikel 87 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, alleen "syndicaal gesanctioneerd" kon worden en niet volgens het administratief statuut waarin hij tewerkgesteld is;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen betwist dat verzoeker zich zou kunnen beroepen op de toepassing van artikel 87 van het koninklijk besluit van 28 september 1984, dat aan de besturen verbiedt de bepalingen betreffende de tucht en de tuchtstraffen toe te passen op de vakbondsafgevaardigden voor handelingen die zij in die hoedanigheid verrichten en die rechtstreeks verband houden met de door hen uitgeoefende prerogatieven; dat zij betoogt dat de mededelingen, die zij in de tweede tenlastelegging als een tuchtinbreuk in aanmerking heeft genomen, geen vakbondsaangelegenheid betrof, hetgeen zij als volgt verduidelijkt: "Het prerogatief uit artikel 16.3° (van de wet van 19 december 1974) heeft enkel betrekking op berichten met betrekking tot het verdedigen van een collectief of individueel belang, algemene documentatie van het personeel en houden van vakbondsvergaderingen (en) artikel 11 van (het koninklijk besluit van 28 september 1984) bepaalt uitdrukkelijk dat het visum van de overheid zal onthouden worden aan de berichten die de waardigheid van de persoon, diensten of andere vakorganisaties aantasten (hetgeen) betekent dat geen berichten mogen bekendgemaakt worden waarvan de inhoud geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op aangelegenheden die het personeel niet betreffen of die de waardigheid van anderen aantasten"; dat zij ten bewijze van haar stelling erop wijst dat ook de raad van beroep in zijn advies gesteld heeft dat "een gedeelte van de informatie, die verzoeker via de O-schijf toegankelijk heeft gemaakt voor de personeelsleden van het OPZ, daar duidelijk niet thuishoorde" en dat verzoeker voor die bekendmakingen ook het voorafgaand visum niet heeft gevraagd wat erop wijst dat het geen syndicale bekendmaking betrof;

3.3.1. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker syndicaal afgevaardigde van de ACOD was in haar instelling; dat het tweede feit dat hem ten laste is gelegd en waarop de bestreden beslissing mede gesteund is, betrekking heeft op de bekendmaking, door verzoeker, van elf documenten door ze op de O-schijf van het netwerk van de instelling te plaatsen in de directory die

bestemd is voor mededelingen van de vakbonden en die door alle personeelsleden gelezen kan worden maar waarvan het volledig beheer, de wijzigingen en het schrijven voorbehouden is aan de vakbondsafgevaardigden; dat verzoeker die bevoegdheid bezit voor ACOD;

3.3.2. Overwegende dat verzoeker slechts berichten op de O-schijf kon plaatsen omdat hij de hoedanigheid van vakbondsafgevaardigde bezat; dat het plaatsen van berichten op die schijf derhalve, in beginsel, altijd een handeling is die rechtstreeks verband houdt met de door een vakbondsafgevaardigde uitgeoefende prerogatieven; dat hij daarvoor de bescherming geniet bedoeld in artikel 87 van het koninklijk besluit van 28 september 1984, terwijl, vanuit statutair oogpunt, de tekortkomingen die hem bij de uitoefening van dat prerogatief ten laste worden gelegd -te dezen dat een aantal brieven zijn bekendgemaakt zonder instemming van de correspondenten, dat een aantal andere lasterlijke aantijgingen bevatten en dat nog andere bekendgemaakt zijn zonder voorafgaand het visum van de bevoegde ambtenaar verkregen te hebben- bestraft kunnen worden overeenkomstig artikel 85 van hetzelfde koninklijk besluit; dat bovendien, inhoudelijk bekeken, ook niet zonder meer kan gesteld worden dat de elf berichten, waar de verwerende partij aanstoot heeft aan genomen, inderdaad geen verband vertonen met de vakbondsfunctie van verzoeker;

3.3.3. Overwegende derhalve dat, op grond van de gegevens waarover de Raad van State thans beschikt, vastgesteld wordt dat de gelaakte bekendmakingen op de aan de vakbondsafgevaardigden voorbehouden directory van de O-schijf, wel degelijk verband houden met de uitoefening, door verzoeker, van zijn prerogatieven als vakbondsafgevaardigde van de ACOD; dat de misdraging die het bestuur hem verwijt dan ook niet met inachtneming van het gewone tuchtstatuut bestraft kon worden; dat het middel in die zin ernstig is;

3.4. Overwegende dat de onregelmatigheid, vastgesteld ten aanzien van een tenlastelegging die met andere de feitelijke grondslag vormt van de bestreden tuchtstrafbeslissing, de schorsing van het bestreden besluit rechtvaardigt;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker verwijst naar een moreel en een financieel moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien hij zich zwaar getroffen voelt door een beslissing die hem als een respectloos en frauduleus persoon catalogeert en die hem belet zijn carrière bij het

OPZ voort te zetten en aangezien hij van de ene dag op de andere zonder inkomen valt;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen betoogt dat verzoeker zijn nadeel niet met concrete gegevens onderbouwt en dat zij voort verwijst naar het herstelbaar karakter van het moreel en het financieel nadeel en naar het feit dat verzoeker zelf reeds zijn bezigheid op een laag pitje had gezet aanzien hij met loopbaanonderbreking is en naar Spanje is vertrokken;

4.3. Overwegende dat, behoudens bijzondere omstandigheden waarvan het bestaan ook te dezen niet wordt aangetoond, een tuchtmaatregel waarbij een ambtenaar definitief uit de dienst verwijderd wordt, evident een bron is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien de schandvlek die zij op de betrokkene legt niet meer weggenomen kan worden door een vernietigingsarrest; dat ook de tweede schorsingsvoorwaarde vervuld is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 februari 2003 van de directieraad van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem om Jacques DUQUE de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **A. VANDENDRIESSCHE.**